

tionen dog foreslaaet de i denne Paragraph optagne forandrede Bestemmelser, for at tilveiebringe en større Lighed i de forskjellige Beboeres Vilkaar, da den hidtil bestaaende Allighed har vaakt Misnoie. Det bemærkes derhos, at efter hvad der er oplyst, bruges det heromhandlede Fiskeri ved Løgstør og for Aggersborggaard ikke længer om Efteraaret, saaledes som forudsat i Forordn. af 15de Decbr. 1750 § 6, og at der ved Bestemmelsen af Tiden for Fiskeriet i den vestlige Deel af Fjorden er taget Hensyn til, hvad der er oplyst i et til Ministeriet indkommet Andragende fra Beboerne af Den Fuur.

Jøvrigt har Aalborg Amtsraad formeent, at Delingspunctet i Fjorden, med Hensyn til Brugstiden, ikke som i Udfastet foreslaaet burde sættes ved Løgstør, men ved Løgstørs Grunde, (vesten for Løgstør), da Foraarsvaabfiskeriet tidligere ogsaa er afbenyttet paa Strækningen fra Aggersfund til bemeldte Grunde, men man har dog troet i det Hele at burde fastholde Commissionens Forslag.

Det i Forordn. 15de Decbr. 1750 § 6 indeholdte Forbud mod Brug af Sildevaad paa Sis ansees det ikke fornødent at bibeholde.

§ 12.

Ifølge Forordn. af 15de Decbr. 1750 § 22 og Reskript af 30te Octbr. 1751 skal Sildevaadet bindes over Vaadgarnsfjelden, dog saaledes, at de 10 sidste Allen af Kalven kunne bindes over Sildevaadkalvesfjelden. Disse Bestemmelser overholdes i Virkeligheden ikke, idet Kalven stundom endog er bunden over Aalevaadkalvesfjelden. Commissionen antager imidlertid, at det er nødvendigt, at den yderste Ende af Kalven, hvor Fisken samles, forinden den udtages, for Styrkens Skyld bør tillades bunden over Aaleffjelden, men ingenlunde over Aalevaadkalvesfjelden, idet den har udtalt, at de mange Klager, der ere førte over, at Smaasild læsfeviis ere opfangne, idetvivil ikke med Grund kunde have været førte, saa fremt Garnenes Massestørrelse havde været tilbørlig, og at Erfaringen har vilst, at hvor Pidsken, eller den sidste 3die Deel af Kalven har været bunden over Aaleffjelden, er den smaa Sild gaaet fri, medens Fangsten af den

store har været lige god. Commissionen antager derfor, at det bør tillades at binde den sidste Trediedeel af Kalven over Aaleffjelden, men at denne 3die Deels Længde bør bestemmes til et Maximum af 5^{te} Allen, for at man ikke skal kunne gjøre Kalven længere end sædvanlig, alene for at erholde en større Længde paa den sidste 3die Deel. Derved vil tillige opnaaes, at denne gives en større Bidde, og at den lille Sild saaledes lettere kan slippe igjennem.

§ 13.

Denne Bestemmelse er af Commissionen foreslaaet for ikke at hindre Sildens Gang fra det ene Fiskevand til det andet.

§ 14.

Optaget efter Commissionens Indstilling, cf. Forordn. af 15de Decbr. 1750 § 8. Indstrækningen med Hensyn til Brugen paa den nævnte Strækning af Fjorden er begrundet i Seildybets Sneverhed paa dette Sted, og man har derfor et heller troet at burde gaae ind paa et Forslag af Aalborg Amtsraad om ogsaa at tilstede det heromhandlede Fiskeri paa den Deel af bemeldte Strækning, som ligger imellem Løgstør og Aggersfund. Da Fangsten skeer derved, at Silden løber sig fast i Masserne, og disse altsaa maae være bundne saastore, at den lille Sild kan løbe igjennem, er en Bestemmelse om Massestørrelsen unødvendig.

§ 15.

Ligeledes optaget efter Commissionens Indstilling, cf. Forordn. af 15de Decbr. 1750 § 9. Angaaende Massestørrelsen gjælder det Samme som om Drivenedgarn.

§ 16.

Ved Pulsvaabfiskeriet benyttes deels et stort finmasket Vaad eller et Garn, der naaer ned til Bunden og bestaaer af en stor Sæk (Kalven eller Hoven), bestemt til at optage Fiske, og som paa hver Side er forsynet med en lang Arm eller Vinge, deels Pulsen eller en dreyet Kølle, der i den brede Ende paa den ene Side har en Hulning. Naar denne med Kraft slaaes lodret ned paa Vandet, fremkommer en Doble, der med stærk Lyd og Lydning